

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

24. číslo

3. číslo roku 2015

2. října 2015

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

dovolte mi tímto příspěvkem do aktuálního čísla místního periodika navázat na svůj článek uvedený v letošním květnovém vydání, kdy jsem Vás, širokou veřejnost zval k veřejnému jednání ve věci tématu „Skupinový vodovod pro zásobování obcí

Ostředek, Vranov, Přestavky, Hvězdonice, Chocerady, Kozmice a Teplýšovice pitnou vodou s připojením na přivaděč Želivka“. Přestože v uplynulé části roku lze vývoj kolem problematiky sledovat v zápisech z oficiálních jednání Zastupitelstva Obce Teplýšovice, považuji za vhodné Vás informovat i touto formou, vzhledem k vážnosti tématu jako takového a vzhledem k událostem, které situaci poměrně zásadním způsobem mění. Předpokládám, že valné většině našich občanů je už známá skutečnost, kdy z původního formátu celkem sedmi zainteresovaných a společně jednajících obcí s cílem na svá správní území přivést pitnou vodu, zbyly obce tři. Obce Vranov, Ostředek a Teplýšovice drží konzistentně názor, s nímž do projektu vstoupily. Mají stále za to, že vzhledem k prokazatelnému úbytku spodních vod, jako jedině, přitom „společné“ zásobárny individuálních vodních zdrojů, tj. studen jako jediných zdrojů pitných, ale v nezanedbatelné míře i zdrojů tzv. užitkových vod, na nichž jsou závislé jednak veškeré domácnosti v dotčených územích, současně i rozmanité a četné provozovny určené k podnikání a zároveň k tvorbě a zachování pracovních míst, bude dobré na svá dotčená území přivést vodu pitnou v ošetřené, permanentně sledované kvalitě a v odpovídajícím množství.

Asi by bylo nošením dříví do lesa, kdybych připomínal dopady letošní bezsrážkové zimy ve spojení s tropickým létem, kdy jsme bezmála denně s očekáváním deště hleděli k obloze nebo sledovali internetové aplikace na bouřkových portálech. „Světě div se“, když už nějaká vláha přišla, spadla na zem za hranicemi naší obce a na nás se málokdy dostalo. Byla to letos jen náhoda, že se nacházíme, teď už celorepublikově, ve srážkovém deficitu? Kolik takových let může za sebou bezprostředně následovat? Jak se s tím dokážeme vyrovnat, jak budeme reagovat? Ověřili jsme si získanou zkušeností potřebu realizace veřejného vodovodu s pitnou vodou v území?

Dejte nám zpětnou vazbu, budeme vděčni za odpovědně vytvořený názor na otázku uspokojení potřeb obyvatel stran pitné vody jak z pohledu Vašich letošních zkušeností, tak s výhledem do budoucna.

My zastupitelé, jsme se zaujetím sledovali z těchto důvodů anketu účelově zpuštěnou na webových stránkách obce za účelem hlasování o otázce: „Souhlasíte, aby se Teplýšovice zúčastnily výstavby skupinového vodovodu s připojením na přivaděč Želivka?“. Z pětiset trvale hlášených obyvatel

(pokračování na str. 2)

Zveme Vás:

- ❖ **26. listopadu od 16:00 hodin**
VÁNOČNÍ JARMARK
se slavnostním rozsvícením vánočního stromku.
pořádá ZŠ a MŠ Teplýšovice
- ❖ **19. prosince od 15:00 hodin**
Kroužek cvičení pro děti v Teplýšovických zve všechny do Sokolovny na Vánoční vystoupení.
- ❖ **LEMROUCHA** každým dnem vyjede s novou dlouhohrající deskou.
V případě zájmu sledujte stránky na nové adrese:
www.lemroucha.webnode.cz a své okolí, abyste o nově zaznamenaných deset kousků nepřišli. JIP
- ❖ **Silvestrovský a novoroční výstup na rozhlednu Špulka**
- ❖ **Dětský karneval v Teplýšovických v neděli 10. 1. 2016**

Letošní suché a horké léto se negativně podepsalo na úrodě ovoce a zeleniny. Opakem je pěstování vína v naší nadmořské výšce, kterému teplý a suchý rok vyhovoval mimořádně. To vše potvrdí i lidové pranostiky:

Když je seno, není víno.

Když je málo rybízu, bude i málo vína.

Když je hodně hub, bude málo hroznů.

(z toho cca sto nezletilých) plus více jak stovka reálných majitelů rekreačních objektů se hlasování zúčastnilo celkem 110. Pro realizaci je z celkového počtu k dnešnímu dni 77 respondentů. Bylo nám v této souvislosti jasné, že ne každý občan má možnost elektronicky hlasovat. Právě proto s cílem znát názor veřejnosti zastupitelé uspořádali celkem tři veřejné schůze, na nichž se problematika objasňovala, presentovala studie proveditelnosti celého záměru.

Na těchto se sešlo dle presenčních listin souhrnem 82 účastníků, konstantní účast zastupitelů nepočítaje.

Zmiňuji statistické údaje pouze proto, že cílem diskusí i hlasování byla snaha získat mandát pro odstoupení z projektu, či se do projektu pevně zapojit. Zastupitelé se rozhodli pro zapojení do projektu, a proto představitelé obce pokračují ve vyjednávání. Na situaci nic nemění odstoupení Obce Kozmice. Tamní zastupitelé se rozhodli společný projekt opustit. Našli k tomuto rozhodnutí zásadní důvody, mají nastavené programové priority na své volební období, které chtějí bezezbytku naplnit tak, jak svým voličům a sami sobě slíbili. Zcela jiná, a to zásadní, je skutečnost, s níž se zbylé obce, ale především Ostředek a Teplýšovice musí vypořádat, když v záměru chtějí pokračovat a vodu do území dovést.

Dalším rozhodnutím zastupitelů Obce Kozmice je totiž nepovolit trasování hlavního vodovodního řadu od Mačovic do plánovaného vodojemu u kozmického hřbitova, dále ve směrech na Ostředek a Teplýšovice a to po svých obecních pozemcích, lesních a polních komunikacích s tím, že si nemohou své pozemky nechat znehodnotit uložením vodovodního řadu pro skupinový vodovod pro sousední obce. A to i přes návrh ze strany Teplýšovic o umožnění bezproblémového, nicméně zajištěného prostřednictvím standardně smluvního ujednání, připojení Kozmic, byť posléze byt v budoucnu na existující řad s pitnou vodou za humny.

Ani tento argument nepřesvědčil kozmické k návratu k jednáním u kulatého stolu a nám nezbyvá, než hledat jiné cesty jak vodovod do Ostředku a Teplýšovice dovést. Pracuje se v současné době celkem na čtyřech variantách. Za účelem získat rámcové, přesto relevantní rozpočty o finančních nárocích na jednotlivá řešení a za účelem ověřit možnosti trasování hlavního a vedlejších vodovodních řadů, zainteresované obce zadaly vyhotovení další studie proveditelnosti.

Zdrželi jsme se a ztratili drahocenný čas. Prvá výzva OPŽP ČR pro soutěžení dotací je právě vyhlášena a my ji nestihneme. Předpokládáme, že bude v příštím roce další. I z toho důvodu partnerské obce souběžně hledají nejschůdnější cestu k případnému zajištění celého záměru Dobrovolným svazkem obcí, který bude jednou z podmínek pro budoucí vlastnění, samostatné provozování, či pronajímání třetí osobě nově vzniklého společného majetku, bude jednou z nutně splněných podmínek v okamžiku podávání žádosti o dotační podporu. Prvá jednání máme za sebou a určité řešení je na dobré cestě.

Věřím, že v příštím čísle Teplýšovického občasníku budu já nebo někdo z mých kolegů moci plynule navázat na dnešní závěr se sdělením o posunu v projektu v tom smyslu, že je vidět ve věci světlo na konci tunelu.

S přáním pohodového čtení následujících příspěvků

starosta obce

Čtení z kroniky

Článek této rubriky se tentokrát nebude zabývat žádným příběhem vyhledaným v kronice. Na těchto místech bych rád přiblížil aktuální dění kolem obecních archiválií.

Historických záznamů v našem obecním archivu máme nemálo a mají jistě velkou hodnotu. Bohužel však není v silách mých ani obce poskytnout potřebné podmínky pro jejich zacho-

vávání ve vhodném stavu i pro budoucí generace. Jedná se zejména o podmínky teplotní a vlhkostní. A ačkoliv jsou veškeré kroniky v majetku obce, je povinností obce dle zákona č.499/2004 Sb. o archivnictví a spisové službě předat je do místně příslušného archivu. V našem případě se jedná o Státní okresní archiv v Benešově.

Z těchto dvou důvodů jsem se rozhodl domluvit uložení veškerých dopsaných kronik do archivu. V této instituci jsou zajištěny veškeré podmínky pro co nejdéší zachování archiválií a jako velkou výhodu chápu i zpracování digitalizace všech poskytnutých materiálů. Veškeré uložené dokumenty budou pak k dispozici v elektronické podobě a fyzicky si lze kroniky zapůjčit v rámci různých oslav, výročí a dalších akcí na žádost obce.

Věřím, že uložení kronik do archivu bude krok k lepšímu zachování historie dění v naší obci.

Na závěr bych rád upozornil na změnu úředních hodin. Z pracovních důvodů jsem nucen přesunout úřední dobu na **neděli od 17 do 19 hodin**. Pro komunikaci můžete také využít e-mailovou schránku:

kronika.teplysovice@gmail.com.

Přeji Vám příjemné prožití podzimního času.

Ing. Ondřej Škvor, obecní kronikář

Zvonění v Čeňovicích

28. října - 12.00 hod.

Vznik samostatného Československa (1918)

28. října - 21.00 hod.

Zvony míru (200 úderů zvonu)

17. listopadu - 12.00 hod.

Den boje studentů za svobodu a demokracii

24. prosince - 12.00 hod.

Štědrý den

25. prosince - 12.00 hod.

Boží hod vánoční

26. prosince - 12.00 hod.

Svatý Štěpán

31. prosince – 24.00 hod.

půlnoční zvonění

1. ledna 2016 – 12.00 hod.

novoroční zvonění

Jaro a léto bylo teplé a suché

V pravidelném článku o počasí se budeme tentokrát věnovat období od začátku dubna do konce srpna letošního roku.

Již konec letošní zimy ukázal, že se opět zopakovala suchá a teplá zima. Konec té letošní zimy byl o malinko lepší, co se týče srážek. Srážek bylo více o 45 mm, než ve stejném období na začátku roku 2014. To vypadalo docela optimisticky, ale proti dlouhodobému průměru srážek byl konec letošní zimy slabší o 50 mm.

Suché období bohužel pokračovalo až do konce srpna a tak v současné době jsme oproti dlouhodobému průměru ve srážkovém deficitu cca 200 mm, což je už na pováženou. Pokud se budou takové suché roky opakovat, měli bychom daleko více uvažovat, jak s vodou šetřit a jak pracovat na tom, abychom co nejvíce vody v našem okolí zadržovali. Jedině tak můžeme zmírnit dočasně následky sucha.

K suchu se v létě přidalo i neobyčejně teplé počasí. Od začátku června do konce srpna jsem naměřil celkem 50 dnů s průměrnou teplotou vyšší než 20 °C (8 dnů v červnu, 20 dnů v červenci a 22 dnů v srpnu). Takové dny jsou označeny v meteorologii jako dny letní a letos jich byl opravdu rekordní počet. V červenci a srpnu mělo 17 z těchto 50 dnů vyšší průměrnou teplotu, než 25 °C a takové dny se již označují jako tropické. V sobotu 8. srpna jsme měli dokonce jeden supertropický den, kdy průměrná teplota dosáhla 30,3 °C. Tento den byla teplota ráno v 7:00 již 24 °C, ve 14:00 bylo 37 °C a ve 21:00 bylo ještě na teploměru 30 °C.

V tak velkém počtu tropických dnů se na první pohled trochu vytrácí pocit, kdy a v který den bylo opravdu nejtepleji. U každého člověka je tento pocit jiný, záleží hodně na momentální kondici a také na tom, co člověk zrovna v takový den dělá.

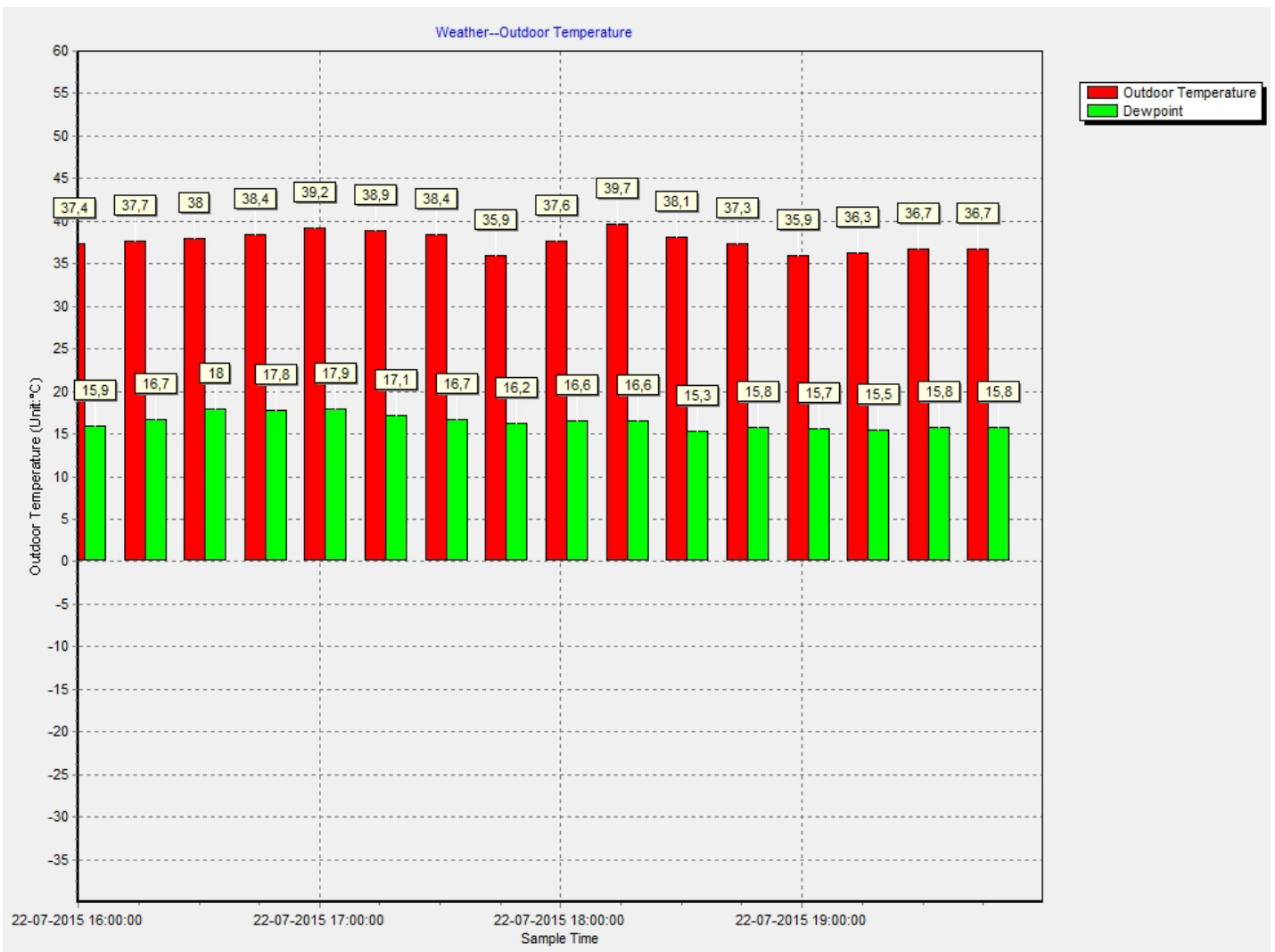
Ale teploměry by se mýlit neměly a tak nejvyšší teplota letošního léta byla v Teplýšovicích naměřena ve středu 22. 7., kdy krátce po 18:00 hodině byla zaznamenána rekordních 39,7 °C.

V přiloženém grafu vidíte průběh měření teploty v tomto dni od 16:00 hodin do 20:00 hodin. Teplota je zaznamenána vždy po 15 minutách. Horní řada čísel a červená část grafu označuje teplotu ve stínu, spodní řada čísel a zelená barva označuje teplotu rosného bodu.

Rekordní byly i celkové průměrné teploty za červenec a srpen. Červenec měl průměrnou teplotu 21,4 °C a srpen měl průměr 22,4 °C. Obě průměrné teploty jsou nejvyšší za celou dobu měření od roku 2002.

Na závěr ještě krátce ke srážkám v letošním roce. Na konci letošního srpna je naměřeno celkem 427 mm srážek. V tuto roční dobu bývá obvykle napršeno okolo 600 mm, ale i více. Z oněch 427 mm však napršela téměř třetina tohoto množství během necelých 48 hodin. Konkrétně to bylo tak, že od neděle 16. srpna ráno do úterý 18. srpna večer napršelo celkem 134 mm srážek. I tento závěrečný údaj svědčí o tom, že letošní počasí je zatím opravdu neobvyklé ve všech směrech.

pg

Hurá zpátky do školky!

Prázdniny máme za sebou, hlavy jsou vyčištěné, tělo odpočínuté a nastává nejlepší doba se ohlédnout za uplynulým školním rokem, dříve než se rovnýma nohama vrhneme do nového školního roku.

Jistě jste si sami všimli, že se nám ve školce vyměnil téměř celý pedagogický sbor. Vítejným zpestřením byl pro děti pan učitel, s kterým si užily spousty legrace. S novými posilami přišly i nové výchovné a vyučovací metody.

Ve školce jsme se zaměřili na práci s Montessori pomůckami, které v dětech rozvíjí samostatnost, umění se rozhodnout a za svá rozhodnutí nést odpovědnost. Práci s Montessori pomůckami si pedagogové vyzkoušeli nejdříve sami na seminářích a poté je předávali dětem, kterým se práce s pomůckami velmi líbí.

Školka dětem bezplatně nabídla mnoho zajímavých kroužků jako jsou například flétničky, výtvarný kroužek, angličtina, sportovní hry, „Malý nezbeda“, ve kterém se děti učily poznávat přírodu všemi smysly. Určitě bychom neměli zapomenout na logopedické brebentění s paní učitelkou, která jim pomáhala rozmotat jazyčky.

Také jsme letos s předškoláky poprvé absolvovali lyžařský výcvik s naší základní školou v Dolním Dvoře, na kterém si některé z dětí poprvé obuly lyžařská prkýnka. Vše proběhlo bez zranění a s dobrou náladou.

Když se nám oteplilo a po loukách se daly válet sudy, povolali nás blaničtí rytíři na školku v přírodě. Děti krmily kozy a ochutnávaly mléko a sýry na kozí farmě. Byli jsme se podívat v muzeum včelařství v Louňovicích pod Blánkem a na gotické tvrzí v Kamberku. I tento výlet proběhl bez slziček a s úsměvem na tváři.

A tak doufáme, že stejně jako my tak i vy rodiče a vaše děti máte spokojený pocit s prožitého času v naší školce. Však se na vás v září všechny moc těšíme!

Pedagogický sbor MŠ Teplýšovice

Tak nám zase začal nový školní rok!

A je to zase tady! Letos jsme přivítali 7 nových prvňáčků do našich řad a pasovali je do Cechu teplýšovických školáků. Toto přijímání se stalo na naší škole již mnohaletou tradicí a my se všichni na naše nové přírůstky velmi těšili.

Škola nám „praská ve švech“ (máme plnou kapacitu) a pro děti máme opět připraveno mnoho novinek. Kupříkladu jsme založili čtenářský klub a vybavili naší nově vzniklou knihovnu téměř tisícovkou knih, které si děti nejen budou moci kdykoli zapůjčit a přečíst, ale se kterými také budeme pracovat v hodinách čtení. Také jsme ve škole zbudovali relaxační koutek na chodbě v 1. patře. V říjnu naši nejstarší žáci (4. a 5. ročník) vyrazí na týdenní cestu za poznáním a vzděláním do Anglie. Bude to pro nás zcela nová zkušenost, ale my se výzev nebojíme a už se na to těšíme! I letos jsme se vrhli do sportování, a tak se stejně jako v loňském školním roce zúčastníme mnoha sportovních klání mezi školami našeho okresu. V loňském roce se nám podařilo na tomto poli získat několik velmi dobrých umístění a dokonce náš žák páté třídy Jiří Zima postoupil do krajského kola. Ani fotbalového klání jsme se nezalekli, byť jsme museli převážně nominovat do týmu děvčata neb chlapců jsme měli málo. Přeci jen jsme malotřídní škola! O to více si však vážíme každého úspěchu našich žáků, ať už na poli vzdělávacím, hereckém či sportovním! Všem těm patří náš dík za vzornou reprezentaci naší školy.

Pedagogický sbor ZŠ Teplýšovice

DRBY A SKUTEČNOST ANEB CO JE TEDY ŠPATNĚ?

Nejsem žádný spisovatel, ale nakonec jsem se přece jen rozhodl napsat něco, co mi již delší dobu leží na srdci a nedávné události s peticí a řeči, které slyším, mi k tomu daly poslední impuls. Ano jde opět o školu. Na místní drby, řečeno s T. Klusem, "ne-jsem napojen", takže jsem odkázan na vlastní pozorování a názor, ale když už se ke mně donesou, čemuž se dá těžko vyhnout, obvykle mám pocit, že mě klame sluch nebo zrak. Přestože jsem ve škole poměrně často, neb do ní chodí moje dítě a manželka (ta tam tedy i pracuje :-), takže ji znám, dá se říci, velmi dobře, nějak prostě nedokáží rozpoznat, z čeho vycházejí. Proto jsem se také dokopal k napsání tohoto zamyšlení, chtěl bych si v tom udělat jasno a možná to pomůže prozít i někomu dalšímu.

Na začátek předesílám, že se školou mám co do činění již poměrně dlouho, přesněji od r. 2002, kdy jsem se tu usadil natrvalo. Z první návštěvy veřejné schůze jsem tehdy odcházel malinko rozhozený, probírala se tam totiž situace Sokola a školy a nebyly to zrovna dobré zprávy. Co mě ale překvapilo nejvíce, byla odevzdanost, s jakou se vzalo na vědomí, že se s tím asi nedá nic dělat, protože doba holt takovýmto zařízením nepřeje. Co se týká Sokola, tam jsem pochopil, že to je "hlavně o penězích", ale přístup ke škole jsem nechápal vůbec. Převažující mínění, že odliv do městských škol, které mají "jiné možnosti", je zákonitý a převedení škol do působnosti obcí je nevídaná zátěž, mi šlo naprosto proti srsti. Nejsem jejím bývalým žákem, takže žádným sentimentem k ní jsem netrpěl, ale pokaždé, když jsem míjel tu krásnou budovu s geniem loci, neubráníl jsem se myšlence, jak to, že tím sentimentem trpí tak málo místních a něco, co tu fungovalo 120 let, spěje k zániku, aniž by to někoho vzrušovalo? Mě to tedy vzrušovalo velmi a přesvědčení, že spíš než zátěž pro obec je tu příležitost si školu zařídit po svém a připravit pro své děti přitažlivější vzdělávání, než otravnou frontální výuku, jakou jsme zažili my všichni, mě dovedlo až k iniciování jejího restartu a účasti na dalším rozvoji.

Jak se ukázalo, největší brzdou nastávajících změn byly především různorodé vazby a zájmy, které se hned záhy začaly projevat v kontroverzních názorech na její další organizaci a směřování a i když se ("krajem" doporučenou) reorganizací nakonec podařilo dotáhnout do úspěšného konce, názorové rozdíly se neobrousily. Naopak vygradovaly ve dva nesmiřitelné tábory, z nichž jeden současný způsob výuky nadšeně přijímá a ten druhý velmi aktivně odmítá. Bohužel v těch aktivitách vnímám spíše emoce než racionální argumenty, proto děkuji redakci, že mi umožnila zveřejnit tento článek, který doufám, nezůstane bez odezvy a přenesení kritiku do věcné, nezaslepené a ověřenými fakty podložené roviny. Věřím, že prezentace výhrad takto veřejně by mohla vést jejich autory ke sloům, která lze brát vážně a mohou tak přispět ke zlepšení výuky a školy vůbec, pokud tedy jim jde zrovna o tohle. Takže pro ty, jimž na škole záleží a mají pozitivní pohnutky, bych rád otevřel diskusi možná malinko provokativní otázkou:

Čím to, že škola,

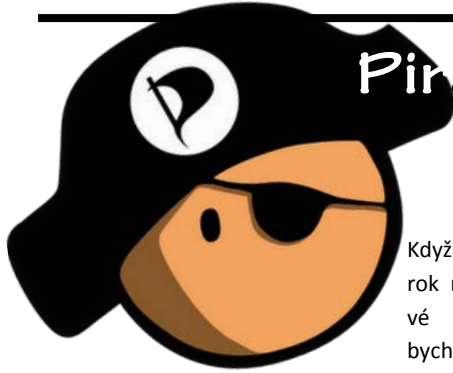
- která prošla inspekci jako vynikající a je dávana za vzor, obdržela označení **Aktivní škola** a velkou měrou se zasloužila o získání bílé stuhy v soutěži Vesnice roku,
- která v posledních 6ti letech, kdy to sleduji, byla ve výsledcích scio-testů mezi 10-30% nejlepších škol v republice,

- která má za stejné období v průměru jednoho žáka ročně odcházejícího na víceleté gymnázium (což je v poměrech školy 20%) lépe řečeno, dostal se tam každý, kdo na něj měl a stál o to,
 - která připraví žáky tak, že 50% z nich si v navazujících školách průměr známek udrží, 38% zlepší a pouze 12% pohorší (to nejsou dojmy, to jsou statistiky),
 - která praktikovala (a praktikuje) projektové vyučování dávno před tím, než se začalo s velkou slávou zavádět v benešovských školách,
 - kde se vyučuje angličtina již od 1. třídy a letos se účastní se 4. a 5. roč.. výukového pobytu v Anglii,
 - která používá pro výuku nejmodernější pomůcky (které si do značné míry dokáže sama opatřit z různých grantů a dotací a nezatěžuje tím rozpočet obce - což je ovšem možné, jen pokud plní určité standardy nebo dělá něco navíc) a metody, po nichž se obecně ve školství zatím jen marně volá (tzv. škola hrou),
 - která do 5. třídy naučí všechny děti plavat a lyžovat,
 - kde jsou žáci celý den v pohybu, a to i o hodině a minimum jich má nadváhu (v současnosti jeden),
 - která se ve sportovní dovednostních soutěžích se svými výběry z cca 30 žáků se ctí porovnává s výběry gigantů, jako je např. benešovská Dukla a dokonce je i někdy nechává za sebou,
 - kde takřka neexistuje šikana a každému žákovi se věnují individuálně,
 - která má učitele, jež děti milují a nestresují se a za nimiž se i po letech rády zastaví,
 - která během roku pro děti pořádá mnohá vystoupení a učí je nestydět se projevit před lidmi,
 - jejíž každoroční divadlo na závěr roku je i profesionály označováno za úžasné a díky tomu měla již podruhé umožněno hrát tradiční pohádku v pražském divadle Kalich,
- je "**pos..ná vesnická škola, kde se děti ho..no naučí**", jak se kdosi z kritiků vyjádřil? Co je tedy špatně?

Děkuji za odpověď. Pavel Ottl

Pozn.: Všechny zde uvedené informace lze najít na webu školy, včetně tolik propíraného vzdělání a vzdělávání učitelů nebo počtu přijatých žáků.

Pirátské stanování dětí ze cvičení v Teplýšovicích

26. 6. - 28. 6.

Když nás minulý rok napadla poprvé myšlenka, že bychom mohli

s dětmi stanovat, měli jsme nejprve obavu, zda se nebudou nudit a zda se jim bude stanování líbit.

Nakonec jsme zjistili, že naše obavy byly úplně zbytečné. Dětem se loňské stanování v indiánském stylu líbilo a tak jsme hned začali plánovat, co bychom mohli spáchat další rok. Myšlenek a nápadů bylo mnoho, ale nakonec zvítězilo téma piráti. Toto téma jsme dětem představili v dubnu 2015 a zároveň jsme jim také ukázali místo našeho stanování. Louka u Čeňovického bývalého mlýna, která je kousek od Františkova rybníka byla naprosto ideální. Naše představa stanování byla jasná: léto, teplo, rybník, vory, bitvy, ...

Přípravy

S chutí a nadšením jsme se pustili do příprav. Nejprve bylo třeba zajistit dřevo na vory, které nám daroval Pavel Kučera z jeho lesa a které následně Zajda začistil a připravil na jejich stavbu. František Laštovka nám vyšel vstříc a bez jakéhokoli omezení nám umožnil přístup na jeho rybník. Stejně tak nám pan Filip Rybín dovolil, abychom jako základnu využívali jeho louku. V té době jsme však ještě netušili, jak těžký úkol před námi stojí – posekání celé louky. Naštěstí v naší obci žije dostatek ochotných lidí, přátel a rodičů, kteří nám vyšli vstříc a pomohli. Přibližně 10 dní před stanováním nám posekala trávu obec Teplýšovice a za další dva dny jsme požádali rodiče, aby nám pomohli se shrabáním celé louky. Hrabání proběhlo na 2 etapy. První proběhla v neděli v rámci cvičení a druhá v pondělí navečer, obě za účasti rodičů a dětí. Díky skvělému hrabači na trávu, který ovládal Honza Doležal, jsme měli hotovo coby dup. Pepa Provazník a Vašek Kučera zapřáhli vozíky a odváželi trávu, kterou jsme společně s rodiči a dětmi vyhrabali.

Jako další nás čekala stavba stanů. Celkem jsme si půjčili 3 stany (1 nám zapůjčila obec Teplýšovice – sloužil jako zázemí a další dva firma Bushman – ty nám sloužily ke spánku a odpočinku). Ani tady nás rodiče nenechali ve štychu a ochotně nám ve čtvrtek večer pomohli s jejich stavbou.

Den D – 1. den

V pátek ráno nervozita pomalu stoupala a přípravy vrcholily. Bylo třeba doinstalovat rekvizity, dodělat WC, připravit ohniště, dříví, a mnoho dalšího. Kolem poledne nám přivezl Pavel Goby vodu a před 14:00 byla základna připravena na příjezd malých pirátů. Konečně nastala hodina D. Ve 14:00 se nám začali sjíždět malí piráti před místní Sokolovnu a když jsme byli kompletní, vyrazili jsme směr pirátská základna.

Po příjezdu se děti rozdělily do stanů a my se mezitím mohli převléknout do pirátského a připravit na uvítací část. Děti jsme stejně jako loňský rok přivítali tanečkem – jak jinak než pirátským. Taneček se líbil, a proto se děti v průběhu přidaly.

Po tanečku proběhlo uvítání, stručné povídání o historii pirátství a příběhu mrtvého piráta Jacka Spidera, který ukryl poklad v okolí Teplýšovic. Následovalo rozdělení dětí do dvou pirátských band, vymyšlení názvu, pokřiku a výroba vlajek.

Když bylo hotovo, naše pirátské bandy se představily jedna druhé a vyrazili jsme společně k vodě, kde na nás již čekaly klády, provazy, traktorové duše (ty nám zapůjčil Pepa Stěhule z Petroupimi) a další potřeby nezbytné k výrobě vorů, do čehož se děti pustily s nadšením.

Během stavby nám však pomalu docházely síly. Naštěstí nás zachránily výborné palačinky od paní Líby Hasenkopfové, které když zavoněly, neodolal žádný pirát a dokonce se na ně stály i fronty.

Po výborném občerstvení jsme měli dostatek energie nejen na dokončení konstrukce vorů, ale dokonce i na jejich spuštění do vody a první testovací plavbu. Poté jsme se odebrali zpět na základnu, kde jsme ještě před večerí otestovali skvělou lanovou vychtávku, kterou pro nás připravil Honza Doležal. Děti mohly vylézt až do koruny stromů a poté se spustit na laně dolů.

Následovala večeře, kterou nám pro páteční večer zajistila Petra Frková – buřty s chlebem. Poté jsme si společně zaspívali pár písniček u táboráku a odebrali se ke spánku, abychom na další den plný her načerpali nové síly.

2. den

Druhý den děti probudil budíček v 7:30. Následovala rozcvička, taneček, hygiena a snídaně – o tu se nám postaraly maminky dětí, které napekly buchtu a Filipovi z Tatouňovic, kteří nám přivezli cca 60 loupáků.

Hned po snídani jsme začali hrát hry a soutěžit, protože vybojovat diamanty, za které mohly děti získat indicie vedoucí k pokladu, nebylo jednoduché.

Děti měly za úkol vytvořit co nejdelšího hada z jejich oblečení, dále bojovaly s bramborou na lžici a ještě před obědem jsme se přemístili k rybníku, kde nás čekalo finální dodělaní vorů – pokládka desek na jejich konstrukci a krátká zkušební plavba na dokončených vorech.

Před odpoledním programem jsme museli trochu načerpat síly, a tak jsme se vrátili do tábora, abychom si dali oběd (řízky s kaší) a cca hodinkovou polední pauzu, kterou každý využil po svém – někdo si trochu schrupnul, jiní si povídali a celkově odpočívali.

Kolem 14:00 jsme mohli vyrazit vstříc novým zážitkům a dobývání dalších indicí – tentokrát již na Františkově moři za pomoci vorů. Prvním úkolem bylo vylovit z celého rybníka co nejvíce pravých indicí, vedoucích k pokladu.

Indicie byly srolovány a přelepeny páskou v pet lahvích, takže pravé od falešných bylo možné rozeznat až po otevření lahve.

Následoval rychlostní závod vorů kolem ostrova a na závěr boj o Watermannův ostrov, který jedna pirátská banda chránila a druhá se za pomoci tenisových míčků snažila shodit co nejvíce pet lahví ze stolu umístěného na ostrově.

Když se obě bandy vystřídaly, odebrali jsme se zpět do tábora, abychom se ohřáli a usušili u ohýnku a při té příležitosti zakusili také něco dobrého ke sváče.

Protože indicí nebylo nikdy dost, ještě před večerí jsme si zasoutěžili na souši. Bandy si daly závod v pití čaje bez rukou na čas a také jsme si vyzkoušeli, jaké to je, nosit raněného na nosítkách – každá banda musela postupně na nosítkách odnést všechny své členy. Zvítězili Ti, kteří všechny své členy přenesli jako první. A jako kulturní vložku si pro nás každá banda vymyslela a předvedla 3 reklamy na cokoliv.

Vše jsme stihli jen tak tak, protože ačkoliv nám počasí během celého dne přálo, po dokončení poslední soutěže se nám zatáhlo a asi 20 minut drobně pršelo, což přispělo k další dobrodružné akci – opravě střechy jednoho stanu, u kterého jsme zjistili, že nám do něj zatéká. Děti se toho chopily s nadšením a vymýšlely, jak díru ve střeše opravit. Nápadů bylo mnoho, ale málem vše ztroskotalo na rozložení žebříku. Protože však na cvičení máme děti šikovné, po chvíli zkoumání se žebřík podařilo rozložit a díru zalepit. Následovala večeře (guláš s knedlíkem) a krátká procházka na hřiště do Čeňovic. Tato procházka nebyla náhodná, ale úmyslná, protože jsme potřebovali vše připravit na večerní hru – především pak nenápadně odinstalovat kostlivce zemřelého piráta Jacka Spidera z tábora a umístit jej do lesní bažiny. Když se děti vrátily z procházky, překvapily Zajdu, který ten den slavil narozeniny a hromadně mu zaspívaly „Hodně štěstí, zdraví“ a popřály.

Následoval nástup a vysvětlení noční hry, kterou jsme si pro děti připravili – noční stezka odvahy bažinou. Princip byl následující. Piráti museli projít jednotlivě za tmy lesní bažinou, která se táhla od tábora až k rybníku a během cesty vytáhnout z kostry mrtvého piráta minci, kterou následně u rybníka vyměnili za 1 zapálenou svíci. Jediným světlem, které bylo po celou dobu pirátům k dispozici, byly svíčky, které ukazovaly kudy jít. (pokračování na str. 8)

Nutno podotknout, že projít bažinou nebylo až tak jednoduché – místy byla dosti hluboká. Naštěstí však stezku zvládli všichni a plni dojmů jsme se společně sešli u rybníka, kde naše noční dobrodružství pokračovalo. Všichni piráti vyměnili ulovené mince za zapálené svíce, které následně pomocí vorů dopravili na Watermannův ostrov, jako projev úcty mrtvému pirátovi Jacku Spiderovi. Díky tomu tak mohli doufat, že jim další den pomůže a ukáže, kam poklad ukryl.

Bylo nádherné v noci sledovat, jak se děti plaví s téměř 30 rozsvícenými svíčkami na ostrůvek. Když se vrátily zpět na břeh, z ostrova se rozzářil nádherný ohňostroj, který nám daroval Radek Kučera a o jehož zapálení se postaral Petr Schwarz. Tímto jsme ukončili náš druhý den a odebrali se ke spánku.

3. den

Přes noc děti nabraly síly a ráno v 8:00 začal poslední den. Stejně jako sobota, i neděle začala hygienou, rozcvičkou, tanečkem, snídaní a následovalo mnoho her a soutěží.

Aby bylo vidět, že i piráti mají styl, všichni jsme se oblékli do pirátského a odebrali se k Františkovu moři, kde jsme si na molu uspořádali malou pirátskou módní přehlídku. Poté následovalo ještě několik soutěží o indicie – plnění kýblu hadrem, zvířecí soutěž, apod.

Chtivost pirátů najít poklad se však s počtem indicí stupňovala a tak po poradě band, které uznaly, že již mají dostatek indicí na to, aby poklad našly, jsme mohli odstartovat a zahájit jeho hledání. Obě bandy zřejmě došly ke stejnému závěru a rozeběhly se k „Riškovu“ moři (k rybníku Řiši Kyselky), kde začaly s hledáním. Uprostřed posledního rybníka na ně čekala další zpráva, psána Morseovou abecedou a tak bylo nutné ji nejprve rozluštit. Piráti tak záhy zjistili, že Jack Spider byl vtipálek a dovedl je na špatné místo, naštěstí však ocenil jejich noční výpravu na jeho počest a do zprávy napsal, kam poklad ukryl – do Františkova moře.

Piráti se tak vrátili zpět k Františkovu moři a pomocí vorů se pustili do pátrání po pokladu. Nakonec jej objevily obě bandy ve stejnou chvíli a tak se po jeho vylovení dohodly na spravedlivém rozdělení.

Poté jsme našim malým pirátům rozdali pamětní listy a vyhodnotili nejlepší docházku dětí na cvičení – té docílili Kimča Kučerová a Martin Doležal. Na závěr jsme se odebrali zpět do tábora, kde jsme se s dětmi rozloučili tanečkem.

Normálně bychom náš článek tímto téměř ukončili, avšak musíme zmínit obrovské překvapení, které čekalo na nás – Líbu, Líbu, Markétu a Zajdu. Děti si za pomoci rodičů připravily indicie a schovaly nám také poklad. Trvalo nám to poněkud déle, než dětem, ale nakonec jsme s jejich pomocí poklad také našli – poklad byl ukryt na stromě a tak jsme si pro něj museli vylézt. Aby toho nebylo málo, zástupci dětí nám přišli poděkovat a darovali nám květinu a Zajdovi pravé pirátské pití.

Tímto se naše stanování chýlilo ke konci. Rodiče si pomalu přijížděli pro děti a my jsme začali vše sklízet. Odpoledne nám ještě přijeli pomoci rodiče a to jak s rozebráním stanů, tak s rozebráním vorů. Ještě před tím, si však sami mohli vyzkoušet, jaké to je, projíždět se na voru.

Za nás dospělé můžeme celý pirátský víkend hodnotit jako povedený a doufáme, že si ho děti užily alespoň stejně jako my a budou se těšit na nové téma v příštím roce.

Děkujeme také všem rodičům, firmám a obecně všem, kteří nám pomáhali celou akci připravit nebo nás finančně či jinak podpořili. Na závěr bychom chtěli pozvat všechny rodiče, prarodiče, ale i ostatní lidi, kteří se chtějí pobavit na Vánoční vystoupení našeho kroužku, které se bude konat v sobotu, 19. 12. 2015 od 15:00 v Sokolovně, v Teplýšovicích.

Těšíme se na Vás ☺ Líba ml., Líba st., Markéta a Zajda

JEDNOTKA OBCE

Způsob tohoto léta se zdál být poněkud rozmarný. A pro hasiče toto rčení letos platilo dvojnásob.

Vražedné tropické teploty zapříčinily po celé republice spoustu rozsáhlých požárů polí a lesů.

Ani náš hasební obvod nebyl výjimkou. I když musím podotknout, že nám přálo štěstí a chcete-li i rychlé dojezdové časy profesionálních a dobrovolných jednotek hasičů.

Jednotka SDH obce letos vyjela k deseti událostem:

- ❖ u požáru zasahovala 5x,
- ❖ technická pomoc 3x (padlé stromy a likvidace bodavého hmyzu,
- ❖ záloha na požární stanici HZS v Benešově 1x,
- ❖ planý poplach 1x

Avšak nejen zásahy živ je teplýšovský hasič. Většina činností nenese punc „Zprávy o zásahu“. Dva z řad členů jednotky získali po absolvování dvoudenního kurzu osvědčení Technik ochrany obyvatelstva.

Po čtyřiceti hodinovém školení máme novopečeného strojníka, což byla nutnost kvůli zastupitelnosti obsluhy stříkaček.

Také dvě taktická cvičení většího rozsahu důkladně prověří naše vědomosti, um a techniku.

Sem tam někomu dovezeme vodu, likvidujeme obtížný bodavý hmyz, nebo se staráme o techniku.

Zkrátka jsme Vám spoluobčanům rádi alespoň trochu ku pomoci. *Víta Sahula, velitel*

Ze života hasiče

I když to na venek tak nevypadá, u teplýšovických hasičů panuje stále čilý ruch. Ve zkratce se vám pokusím přiblížit hemžení na vzorku uplynulého třičtvrtě roku.

Začali jsme tradičně velice vydařeným plesem, tentokrát s mezinárodní účastí. Následující den jsme pomohli holkám na neméně úspěšném karnevalu. V únoru jsme zdatně reprezentovali na cvičení Poříčská zima. Březen jsme věnovali přípravám na organizaci soutěže pro děti - Hasíkovo dobrodružství, kterou jsme s pochvalnými ohlasy uspořádali v půli dubna. To už jsme měli za sebou čištění řeky Sázavy a vrhali se na pálení čarodějnic. Nabitý květen jsme začali sběrem železného šrotu, na který další týden volně navazovala akce, kde jsme společně s hasíky pomohli Kuňovce od největšího nepořádku. Dojeli se s technikou předvést na Konopištský hasičský den a zakončili ho čtyřnásobnou účastí na okrskové soutěži v Kozmicích (tady nám v druhém místě nezabránilo ani to, že někdo ani na třikrát nepřekonal bariéru).

V červnu jsme stihli soutěže v Postupicích a Petroupimi. Hromadně zkonzumovali výhru za množství sebraného železa a také začalo pořádat, to, k čemu naše snažení směřujeme hlavně – pomoc při řádění živlů. Zatím jen spadlými stromy a nějakým tím obtížným hmyzem. V červenci jsme kolegům z Gollingu oplatili návštěvu, během sucha pomohli sokolům udržet na hřišti druhou, nebo třetí nejzelenější plochu ve střední Evropě a ještě naplnili pár studní, nádrží a bazénů. V tu dobu nám také začal kolotoč ostrých zásahů.

Jak si Štefan za ten rok od pořízení pořádně neštrejch, tak teď byl na roztrhání. Po zahřívacím kole na dvou hořících polích, začalo přitvrzovat, když jsme pomohli zabránit vypálení části Teplýšovic a hned večer nato, továrny na zpracování pneumatik. Období výjezdů jsme završili u požáru auta za Kozmicemi. Tady bych si dovolil takový osobní postřeh. Až do teď jsem to bral spíš jen jako hru. Někam přijedeme, když jsme tam včas, tak si i zastříkáme a pak zpátky domů. Ale tentokrát se nám povedlo včasným zásahem uchránit kus majetku. A že to není žádná sranda, jsem si naplno uvědomil u posledního případu, kdy jsme v noci přijeli k autu převrácenému na střeše, celé v plamenech a nevěděli jsme, jestli je někdo uvnitř. Měl jsem pěkně sevřeno z toho, co na nás vypadne po jeho otevření. Naštěstí měla paní obrovskou kliku, vyvázla bez škrábane. Že nás berou vážně i profesionální hasiči svědčí také to, když si nás už dvakrát pozvali v době nouze jako zálohu na stanici do Benešova.

V poslední době jsme stihli už jen zafandit a obhájit první místo, na železném dědkovi a aktivně se zúčastnit na dni prevence v Benešově. Jinak jsme se v mezidobí zdatně školili, cvičili, pravidelně se starali o techniku a zázemí, anebo jen tak schůzovali. Také jsme na poslední cestě vyprovodili dva naše spoluobčany. Na samostatnou kapitolou by vydala každovíkendová (páteční odpoledne počítám už do víkendu) práce s mladými hasíky.

Možná se zdá, že v těch pár odstavečcích scuklých devět měsíců činnosti není nic moc, ale zeptejte se u některých členů doma, tam budou určitě mluvit jinak. Proto bych chtěl všem, kdo se na naší práci aktivně podílejí moc poděkovat. Je potřebná a je vidět. A ostatní se časem určitě taky rádi zapojí.

Ať ale nezůstávám jen na svém písečku, rád bych také poděkoval všem, kteří svůj čas věnují pro naši zábavu a potěchu. Sokolům, za celoroční neuvěřitelnou porci několika zápasů týdně, babinci, za jejich akce, ale i jednotlivcům pořádající třeba cvičení pro děti, rybářské závody, srazy veteránů, výstupy na Špulku a podobné taškařice. Jen tak dál...

*starosta SDH Teplýšovice
JiP*

Naše družstvo skončilo poslední

Toto konstatování nepůsobí moc optimisticky, přesto lze říci, že jsme bojovali na Mistrovství republiky ve stolním hokeji až do posledního zápasu o to, abychom poslední nebyli. Mistrovství republiky se konalo poslední květnový víkend v Praze a pořádal ho pražský klub Žabka, který tímto turnajem zároveň slavil 20. výročí svého založení. Turnaje se zúčastnilo 18 týmů.

Na turnaj jsme jeli v této sestavě:

Pavel Pohořalý, Pavel Goby, Vojtěch Goby, Kateřina Stařecká, Jaroslav Sládek ml., Daniel Škvor.

Tým byl tedy napůl složen ze zkušených hráčů, druhou polovinu tvořili mladí hráči, kteří sbírali cenné zkušenosti.

V základní skupině jsme prohráli všechny tři zápasy s týmy z Příbrami, Plzně a Chebu. Je nutno sportovně přiznat, že jiný výsledek ze základní skupiny by byl velkým překvapením.

Dostali jsme se tedy do skupiny o 13. až 18. místo (viz tabulku) a naším cílem bylo neskončit poslední. Ve skupině jsme vedli již vyrovnanější boje, hlavně s béčkou Chebu a Českých Budějovic. Věděli jsme, že náš cíl, neskončit poslední, se podaří, pokud porazíme Benátky. V průběhu prvních zápasů s nimi jsme vedli, ale poslední dvě kola se nám nedařily koncovky některých zápasů a tak remíza 11:11 nás odsunula na poslední místo turnaje díky horšímu celkovému skóre.

Přesto bych chtěl všem hráčům poděkovat. Mladí hráči získali zkušenosti, které mohou uplatnit v domácí lize. Věříme, že příští rok se nám povede lépe.

Aktuálně ještě přinášíme rozpis nové sezóny naší Teplýšovické ligy:

1. kolo	3. 10. 2015	6. kolo	12. 12. 2015
2. kolo	17. 10. 2015	7. kolo	9. 1. 2016
3. kolo	31. 10. 2015	8. kolo	23. 1. 2016
4. kolo	14. 11. 2015	9. kolo	13. 2. 2016
5. kolo	28. 11. 2015	10. kolo	12. 3. 2016

Záběr ze zápasu s béčkou Chebu, který jsme prohráli 9:13

Naše sestava pro Mistrovství republiky družstev – zleva Pavel Pohořalý, Kateřina Stařecká, Pavel Goby, Daniel Škvor, Vojtěch Goby, Jaroslav Sládek ml.

STARŠÍ PŘÍPRAVKA FOTBALU

Mladší příprava se přes prázdniny vzhledem k věku hrajících dětí změnila na starší. V červnu sice byla zvažována možnost přihlásit obě skupiny (starší i mladší přípravku), ale vzhledem k nedostatku dětí pro naplnění obou skupin z této varianty sešlo. V neposlední řadě by se také roztrhla již vytvořená parta dětí i jejich rodičů. Na trénincích je však vidět, že zájem o teplýšovický fotbal je i nadále, neboť přibyla spousta nových hráčů kolem 5 let, které trénuje 1x týdně Petr Schwarz. Do soutěže však nebyli přihlášení. Starší přípravku, která čítá kolem 14 hráčů a hráček, i nadále trénuje Pavel Kučera. Začátek sezóny byl trochu zmatečný vzhledem k přesunu týmů mezi jednotlivými výkonnostními skupinami. Starší příprava již nehraje formou mini turnajů, ale mistráky podzimního a jarního kola. Tak držíme palce!

Provazníkovi

Doznatky z ukládání odpadu

Obecní úřad v Teplýšovicích již před lety zajistil do všech částí obce kontejnery na tříděný odpad a to na sklo, papír a plasty. Na tuto službu obec vynakládá ročně nemalé finanční prostředky za odvoz a zpracování. Postupně se budují boxy, kde jsou tyto kontejnery umístěny. Je třeba říci, že většina občanů pochopila význam třídění odpadu a brzy se naučila rozdělovat odpad podle druhů, za což jim patří poděkování.

Chtěl bych však upozornit na to, že i při ukládání těchto materiálů, je stále co zlepšovat. Například v kontejneru na papír u prodejny květin jsem našel krabici od lehátka do vody a několik dalších papírových

krabic v podobě, v jaké opustily prodejnu. Totéž lze nalézt i v kontejneru u sokolovny. V kontejneru na plasty, který stojí vedle, se objevily plastové lahve ve stavu, v jakém je opustila tekutina. Jistě by nedalo tolik práce lahve sešlapat a papírové krabice rozebrat a do kontejneru je vložit složené. Tím by se docílilo prodloužení termínu a snížení počtu odvozů a tím i úsporu finančních prostředků obce. Aby poznatků nebylo málo, ležela nad plastovými lahvemi velká roztrhaná textilní taška, která do tohoto kontejneru nepatří.

I když jsem si vědom toho, že nic není stoprocentní, jsem přesvědčen, že naši občané přistupují k likvidaci odpadů zodpovědně. Přesto je nutné občas upozornit na nedostatky, které se tu a tam objevují.

Jiří Pessr st.

Dětský den Čeňovice 2015

I letos se v Čeňovicích na hřišti v půlce června konal Dětský den. Opět byly zajištěny skákací atrakce, tentokrát ve dvou velikostech dle věkové skupiny dětí - jedna pro větší a druhá pro menší. Škoda, že si jich kvůli vydatné téměř hodinové bouřkové přeháňce děti moc neužily. Obměněny byly také soutěžní disciplíny, takže k tradičnímu lovu rybiček, kopu na bránu, skládání puzzle, přibýlo např. střílení z kuličkové pistole na terč, chůze po chůdách, slalom na koloběžce, zdravotvěda atd. Hudební doprovod zajistil již podruhé pan Petr Hála s dcerou, kterému patří velký dík. Hlavní soutěží byla hra po vesnici, kterou připravil Honza Kadeřábek. Spočívala tentokrát v tom, jak nejrychleji získat 5000 čeňovických tolarů na zakoupení lodi v čeňovické bance. Po vesnici byla rozmístěna 4 stanoviště – 4 státy: Island, Kanada, Česká republika a Norsko, ve kterých bylo možno koupit nebo směnit tyto suroviny: ropu, obilí, ryby a banány. Rozhodující bylo, že se v různých ročních obdobích měnila jejich cena. Jestli je jaro, léto, podzim nebo zima, bylo sděleno vždy z megafonu. Když všichni přišli na to, co je nejvýhodnější, byl to docela hukot ☺. Po obdržení pamětního listu ještě děti hledaly schovaný poklad a kdo vydržel až do konce, mohl zhlédnout pohádku Paddington. Ve stánku se podávalo občerstvení a nápoje. Dá se snad říct, že se Den dětí opět celkem vydařil.

Provozníkovi

NETRADIČNÍ LETNÍ OLYMPIÁDA

V sobotu 5. 9. 2015 se uskutečnil již 4. ročník Netradiční letní olympiády na horním fotbalovém hřišti v Teplýšovicích. Vítány byly nejen děti, ale i jejich rodiče a prarodiče a vůbec všichni, kteří chtěli strávit sobotní odpoledne sportem a zábavou.

Po registraci všech zúčastněných do pěti věkových kategorií a přidělení soutěžních čísel byla olympiáda zahájena společným pochodem všech závodníků okolo hřiště včele s vlajkonoši, kteří nesli olympijskou vlajku. Zároveň do kroku po celou dobu hrála olympijská hymna. Následně, po krátkém úvodním slovu, se mohli všichni vrhnout do závodění. Pro soutěžící bylo připraveno celkem 12 disciplín – nejen klasické atletické, ale i několik zábavných. Sportovci měřili své síly nejen v běhu na 50m, běhu přes překážky, vytrvalostním běhu, hodů medicimbalem, hodů šipkou, hodů na plechovky a skoku do dálky, ale pobavili se i při plnění úkolů jako skákání v pytli, skoku přes švihadlo, běhu v obřích holinách, přelézání bariéry a zapojování hasičských hadic či sbírání papírků pomocí brčka.

V průběhu celé olympiády byl pro všechny k dispozici stroj na točenou zmrzlinu, kterou si mohl každý dle chuti sám natočit. Tímto mnohokrát děkujeme p. Chomátovi, který pro děti výbornou smetanovou zmrzlinu zajistil jako sponzorský dar.

Po absolvování všech disciplín jsme se na závěr přesunuli k ohništi, kde se opékaly burty a hlavně také došla řada na všemi očekávané vyhlášení výsledků. Přes velkou snahu a úsilí všech 90 zúčastněných na stupně vítězů bohužel mohli vystoupat vždy pouze tři nejlepší z každé kategorie.

Vítězi letošního ročníku Netradiční letní olympiády se stali:

Monika Breburdová (kategorie do 5 let)
 Karolína Kučerová (kategorie od 6 do 10 let)
 Kimi Kučerová (kategorie od 11 do 15let)
 Pavla Srbová (kategorie ženy od 16let)
 Josef Kondrát (kategorie muži od 16let)
 Ti nejlepší byli odměněni olympijskou medailí, diplomem a sladkostí. Zkrátka nepřišli ani ostatní, neboť si každý odnesl diplom za účast i malou sladkost.

Děkujeme všem závodníkům za příjemně strávené a sportem nabitě odpoledne. Těšíme se na další společnou akci. Tímto zveme všechny na karneval v neděli 10. 1. 2016.

Teplýšovický babinec ☺

	" A "	" B "	Dorost	St. Žáci 7+1	Ml. Žáci 7+1	St. Příp 5+1
3.10 So	Uh Janovice-Tep 16:00		Tep-Jilové 10:15	Neveklov-Tep 11:00	Bystřice-Tep 11:00	
4.10 Ne		Tep-Václavice 16:00				Tep-Senohraby 10:15
7.10 St					Mezno-Tep 16:00	
9.10 Pá						Poříčí n Sáz-Tep 17:00
10.10 So	Tep-Zvole 16:00			Tep-Ostředek 10:15		
11.10 Ne		Bystřice-Tep 16:00	Bohutín-Tep 10:15		Tep-Vlašim 10:15	
16.10 Pá					Poříčí n Sáz-Tep 16:30	
17.10 So	Průhonice-Tep 15:30		Tep-Milín 10:15	Bílkovice-Tep 10:15		
18.10 Ne		Tep-Olbramovice 15:30				Tep-Benešov A 10:15
24.10 So	Tep-Vestec 14:30			Tep-Týnec n Sáz 10:15		Votice A-Tep 10:15
25.10 Ne		Týnes n Sáz-Tep 14:30	Rožmitál p Tř.-Tep 10:00		Tep-Benešov 10:15	
31.10 So			Tep-Loděnice 10:15	Pravonín-Tep 10:15	Tr Štěpánov-Tep 9:30	
1.11 Ne	Kondrac-Tep 14:00	Tep-Sedlec Prč.B 14:00				
7.11 So	Tep-Mířetice 14:00	Netvořice-Tep 14:00	Podlesí-Tep 10:15	Tep-Senohraby 10:15		
8.11 Ne					Tep-Libež 10:15	
14.11 So			Tep-Votice 10:15			
15.11 Ne	Jankov-Tep 13:30	Tep-Pyšely 13:30				

LOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

Poslední srpnovou sobotu se Čeňovicích na hřišti konal již 4. ročník tradičního Loučení s prázdninami. Jako každý rok i letos hlavním lákadlem této letní akce byl sníh, který opět zajistil p. Křeček. Vzhledem k vysokým teplotám letošního léta, kdy i v konání této akce rtuť teploměru atakovala 35°C se nikdo nemusel bát nastydnutí a následná koulovačka, které se tentokrát kromě dětí zúčastnili hlavně dospělí, přinesla všem velkou zábavu. Doplňkovou atrakcí byl menší skákací hrad, zajištěný Martinem Jirounekem, který byl celé odpoledne v obležení. Po vydařené zimní bitvě si mohli návštěvníci opéct buřty nad táborákem, jinak bylo občerstvení zajištěno ve stánku. Pro další zábavu dětí byly připraveny drobné atrakce jako puzzle, šachy, hod na terč, vagoněk, kop na bránu, atd. Na hřišti se hrál fotbal, florbal a nohejbal, který se protáhl do pozdních nočních hodin v záři umělého osvětlení místního hřiště. Po půl 6 odstartovala šipkovaná po vesnici, kde byly děti rozdělené na 2 skupiny do 6 a nad 6 let kvůli rozdílné obtížnosti úkolů a každá skupina si poté našla i svůj poklad z bombónů a drobných hraček. V 7 hodin nadešel čas na zklidnění dětí promítáním pohádky.

WC jsme využívali v nově vymalované hospodě, kterou poté sama uklidila paní Jitka Kosinová. Dále si návštěvníci akce mohli všimnout nových dřevěných lavic v přístěnku, betonové kóje na kontejnery a desky za hasičskou zbrojnicí. Myslíme si, že se toho v Čeňovicích během léta stihlo vybudovat celkem dost.

Provazníkovi

Základní škola a Mateřská škola
Teplýšovice,
pořádá
26.11.2015
v 16.00

**VÁNOČNÍ
JARMARK**

se
slavnostním
rozsvícením vánočního stromku

Po vystoupení je možné si zakoupit výrobky našich dětí,
pochutnat si na jejich vlastnoručněm vánočním pečivu,
či si dát horký čaj, kávu nebo svařáček.

Ke koupi budou:
adventní věnce, ozdoby na stromky, svíčky, svícny, drobné dárky, apod.

*Kroužek cvičení pro děti v Teplýšovicích zve
všechny rodiče, prarodiče, ale i ostatní, kteří
se chtějí pobavit na*

Vánoční vystoupení

*Kdy: v sobotu, 19. prosince 2015
V kolik: 15:00 hod.
Kde: v místní Sokolovně, v Teplýšovicích*